

"De wandeling"

Stap voor stap
durf ik het los te laten,
de pijn, de onzekerheid,
het niet weten waar ik aan toe ben
en waar de weg zal eindigen.
Ik beseef, het is toch echt mij
die spreekt, die deze woorden schrijft.
Waarom laat ik mijn hoofd dan zo hangen
in plaats van fier en rechtop in
het leven durven te staan.
Waarom mijn blik naar beneden
terwijl de hemel boven mij is.
Stap voor stap zal ik mijn reis vervolgen
wetend dat er ooit een eindbestemming zal zijn.
Maar nu nog even niet.

Joyce (3 juli 2009)

© juli 2009, Joyce, BasicPublishing.nl